

da må vække bekymring hos hr. Helge Adam Møller. Det vækker i hvert fald bekymring hos mig, selv om jeg selvfølgelig anerkender et flertals ret til at vælge det, hvis det er det, de vil. Men bekymrer det overhovedet ikke hr. Helge Adam Møller?

Formanden:

Så kan vi gå videre i ordførerrækken.

Villy Søvnal (SF):

I SF har vi konsekvent været modstandere af regeringens og Dansk Folkepartis irakpolitik, der som bekendt har været kendetegnet ved, at Danmark har optrådt fuldstændig bag den amerikanske Bushadministration, som har ført en konfrontatorisk politik over for Irak så vel som over for de internationale organisationer, der er blevet splittet i stumper og stykker. Derfor stemte vi imod den oprindelige beslutning om, at Danmark skulle gå i krig på tværs af alle regler om international ret. Derfor stemte vi imod B 165 den 15. maj, der gjorde Danmark til en besættelsesmagt fra at have været en krigsførende nation. Derfor kunne vi ikke tilslutte os udvidelsen af besættelsesstyrken med 40 personer efter nævnsmødet i juli måned. Derfor stemte vi imod at udvide styrken med 90, beslutningsforslag nr. B 1, vedtaget den 10. oktober i år. Og derfor stemmer vi også imod, når det her forslag kommer til afstemning.

Det nytter efter vores opfattelse ikke at fortsætte den perspektivløse irakpolitik, som Bush, Blair og Fogh har kastet verden ud i med de konsekvenser, de foredrjninger, de fortielser og de direkte løgne, der er blevet den dominerende del af international politik.

Samtidig ser vi en irakisk befolkning, der lider under den nuværende situation. Vi ser en situation, hvor terror, hvor had, hvor vrede ikke alene i Irak, men i verden forøges dramatisk. Vi står i en situation, som er alvorlig, fordi modsætningen mellem befolkningerne øges så dramatisk, som tilfældet er i øjeblikket på grund af de beslutninger, der tages, på grund af den politik, der føres.

Derfor er det efter SF's opfattelse afgørende at tvinge en situation igennem, hvor den bestemmende indflydelse for Iraks fremtid fjernes fra besættelsesmagterne og overdrages til FN og det irakiske folk med bindende frister og klare regler for, hvem der har den bestemmende indflydelse. Jo hurtigere det kan ske, jo bedre både for

det irakiske folks fremtid og også af hensyn til den internationale situation i det hele taget.

Vi havde en debat under de korte bemærkninger, som kunne efterlade det indtryk, at nogle går rundt i den tro, at situationen bevæger sig fremad. Jeg anerkender, at på den humanitære side, bl.a. i det område, hvor de danske soldater er, tror jeg, det er rigtigt, men kigger man på Irak som helhed, så synes jeg, man skal være udstyret med fantastisk ideologiske briller for at synes, at vi er i en situation, der bevæger sig fremad.

Mig forekommer det, at vi er i en situation, der i forhold til stabilisering af Irak som sådan bevæger sig baglæns, hvor modsætningsforholdene konstant forøges, hvor spændingerne forøges, hvor de magtmidler, USA anvender som besættelsesmagt, fordi de er bange og for at beskytte deres soldater, minder om dem, vi ser Israel anvende over for palæstinenserne med bombing af boliger, med afspærring af bydele osv., osv. med den konsekvens, at det selvfølgelig også går ud over også nogle, som er fuldstændig uskyldige, de civile. Det er igen med til at generere et modsætningsforhold. Derfor anser vi det for meget vigtigt meget hurtigt at komme i en situation, hvor det irakiske folk og FN får den bestemmende rolle.

Vi er ikke meget påvirkede af Bushs udmeldinger. Vi tror, de er meget mere dikteret af amerikansk indenrigspolitik, en trængt amerikansk præsident, der har et behov for at sende nogle beroligende signaler til sin befolkning, inden præsidentvalget for alvor spidser til. Og vi synes, det er i det lys, man skal se de seneste amerikanske udspil. Derfor kan vi ikke anbefale forslaget.

Kl. 9.45

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Det lykkedes hr. Villy Søvnal at komme med et indlæg her om sin modstand mod beslutningsforslaget uden med ét ord at nævne den afgørende begivenhed, som det er, at FN's Sikkerhedsråd den 15. oktober i enstemmighed vedtog en resolution, hvor det i § 14 hedder, at man indtrængende opfordrer medlemsstaterne til at bidrage under dette FN-mandat, også med militærhjælp, til den multinationale styrke.

Det lykkedes virkelig hr. Villy Søvnal at komme med et indlæg uden at komme ind på det, som er den helt afgørende forskel på denne debat og tidligere debatter om den militære ind-